

EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA

MÁSODIK SZEKCIÓ

BAKONYI kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

(45311/05 sz. Kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2007. május 3.

*Ezen határozat az Egyezmény 44. Cikkének 2. bekezdésében foglalt
köörülmények beálltával válik véglegessé. Szerkesztői változtatás alá eshet.*

A Bakonyi kontra Magyarország ügyben,

Az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Kamaraként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:

F. TULKENS, *Elnök*,
A.B. BAKA,
I. CABRAL BARRETO,
V. ZAGREBELSKY,
A. MULARONI,
D. JOČIENĚ,
D. POPOVIĆ, *bírák*
és S. DOLLÉ *Hivatalvezető*

2007. április 3-án tartott zárt ülésén
az azon időpontban elfogadott alábbi ítéletet hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy Magyarország ellen benyújtott kérelem (45311/05 sz.), amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény (az "Egyezmény") 34. Cikke alapján egy magyar állampolgár, Bakonyi Mihály (a "kérelmező") 2004. június 21-én terjesztett a Bíróság elé.

2. A Magyar Kormányt (a "Kormány") képviselője, dr. Höltszl Lipót képviselte az Igazságügyi és Rendészeti Minisztériumból.

3. 2006. március 13-án a Bíróság úgy határozott, hogy közli a panaszt a Kormánnyal. Az Egyezmény 29. Cikkének 3. bekezdése alapján úgy döntött, hogy a kérelem érdemét és elfogadhatóságát együttesen vizsgálja.

A TÉNYEK

4. A kérelmező 1952-ben született és Szegeden él.

5. 1997 szeptemberében a kérelmezőt elbocsátották munkahelyéről. 1997. november 12-én a kérelmező felmondás jogellenességének megállapítása iránti pert indított a bíróságon.

6. 1998. április 30-án a Fővárosi Munkaügyi Bíróság tárgyalást tartott, majd 1998. június 4-én elrendelte az ügy iratainak áttételét a Pesti Központi Kerületi Bíróságra. 1999. október 21-én a Kerületi Bíróság a pert megszüntette, miután a kérelmező szabályszerű idézés ellenére nem jelent meg a tárgyaláson. 2000. február 22-én a kérelmező kérelmére a Kerületi

Bíróság folytatta az eljárást, de a kérelmező kérelmére ismét elrendelte a per szünetelését. 2000. augusztus 4-én a kérelmező az eljárás folytatását kérte

7. 2001. április 26-án a Kerületi Bíróság tárgyalást tartott, majd 2002. május 2-án hatáskörének hiányát állapította meg, és az illetékes bíróság kijelölését kérte a Legfelsőbb Bíróságtól. 2002. május 22-én a Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Munkaügyi Bíróságot jelölte ki az eljárásra.

8. 2003. január 21-én a Fővárosi Bíróság tárgyalást tartott, 2003. május 6-án a kérelmező javára döntött, megállapította az elbocsátás jogellenességét, és kártérítést ítélt meg a kérelmező számára.

9. Fellebbezés nyomán 2003. november 28-án a Fővárosi Bíróság lényegében helyben hagyta az elsőfokú határozatot, megemelte a megítélt összeget, de a kérelmező további címeken előterjesztett kártérítési igényeit elutasította.

10. 2004. március 23-án a kérelmező felülvizsgálati kérelmet nyújtott be az ítélet ellen. 2005. január 26-án a Legfelsőbb Bíróság a kérelmet elutasította. A határozatot 2005. március 7-én kézbesítették a kérelmező számára.

A JOG

I. AZ EGYEZMÉNY 6. CIKKE 1. BEKEZDÉSÉNEK ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

11. A kérelmező panaszolta, hogy az eljárás hossza összeegyeztethetetlen volt az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdésében lefektetett "ésszerű idő" követelményével. A 6. Cikk 1. bekezdésének releváns része kimondja:

"Mindenkinek joga van arra, hogy ... bíróság tisztességesen és ésszerű időn belül ... hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában ..."

12. A Kormány vitatta a panaszt.

13. A figyelembe veendő időszak 1997. november 12-én kezdődött és 2005. március 7-én zárult le. Ilyen módon három bírósági szinten csaknem hét évig és négy hónapig tartott.

A. Elfogadhatóság

14. A Bíróság megjegyzi, hogy a panasz nem nyilvánvalóan megalapozatlan az Egyezmény 35. Cikkének 3. bekezdése szerinti értelemben. Továbbá megjegyzi, hogy semmilyen más alapon sem elfogadhatatlan. Ezért elfogadhatóvá kell nyilvánítani.

B. Érdem

15. A Bíróság megismétli, hogy az eljárás hosszának ésszerű voltát az eset egyedi körülményeinek fényében és az alábbi kritériumokra figyelemmel kell megítélni: az ügy bonyolultsága, a kérelmező és a releváns hatóságok magatartása, valamint a per tétje a kérelmező számára (ld. többek között *Frydlender v. France* [GC], no. 30979/96, 43. §, ECHR 2000-VII). A Bíróság megismétli, hogy munkaügyi jogvitákban különleges szorgalommal kell eljárni (*Ruotolo v. Italy*, judgment of 27 February 1992, Series A no. 230-D, 39. o., 17. §)]

16. A Bíróság már többször megállapította az Egyezmény 6. Cikke 1. bekezdésének megsértését olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez hasonló kérdéseket vetettek fel (ld. fent idézett *Frydlender*).

17. Az előterjesztett anyagokat megvizsgálva a Bíróság úgy véli, hogy a Kormány nem terjesztett elő olyan tényt vagy meggyőző érvet, amely a Bíróságot a jelen ügyben eltérő következtetés levonására bírná. A kérdéssel kapcsolatos esetjogra tekintettel a Bíróság megállapítja, hogy a jelen ügyben az eljárás túlzottan hosszú volt, s nem felelt meg az “ésszerű idő” követelményének.

Ezért az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették.

II. AZ EGYEZMÉNY EGYÉB ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

18. A kérelmező az Egyezmény 5., 8., 9., 10. és 11. Cikke alapján az eljárás kimenetelét is panaszolta.

19. Amennyiben a kérelmező panasza úgy értendő, hogy az a bizonyítékok hazai bíróságok általi értékelését és az eljárás eredményét érinti, úgy a Bíróság megismétli, hogy az Egyezmény 19. Cikkének megfelelően feladata a Szerződő Államok által az Egyezménnyel kapcsolatban tett vállalások tiszteletben tartásának biztosítása. Különösen nem feladata a Bíróságnak, hogy a nemzeti hatóságok által állítólagosan elkövetett tény- és jogbeli tévedésekkel foglalkozzon, kivéve, hogyha e tévedések az Egyezményben védett jogokat és szabadságokat sérthetik. Továbbá, miközben az Egyezmény 6. Cikke biztosítja a tisztességes tárgyaláshoz való jogot, semmilyen szabályt nem állít fel a bizonyítékok elfogadása vagy értékelése tekintetében, ezért ezeket a kérdéseket elsősorban a nemzeti jognak és a nemzeti bíróságoknak kell szabályozniuk (ld. többek között *García Ruiz v. Spain* [GC], judgment of 21 January 1999).

20. A Bíróság megjegyzi: A jelen ügyben nincs jele annak, hogy a bíróságok elfogultak lettek volna, vagy hogy az eljárás egyéb módon tisztességtelen vagy önkényes lett volna. Továbbá, a kérelmező beadványai

alapján nincs jele annak, hogy az Egyezményben biztosított egyéb jogait is megsértették volna. Ebből következően a panasznak ez a része nyilvánvalóan megalapozatlan az Egyezmény 35. Cikkének 3. bekezdése szerinti értelemben, s ezt a részt az Egyezmény 35. Cikkének 4. bekezdése alapján el kell utasítani.

III. AZ EGYEZMÉNY 41. CIKKÉNEK ALKALMAZÁSA

21. Az Egyezmény 41. Cikke kimondja:

“Ha a Bíróság az Egyezmény vagy az ahhoz kapcsolódó jegyzőkönyvek megsértését állapítja meg és az érdekelt Magas Szerződő Fél belső joga csak részleges jóvátételt tesz lehetővé, a Bíróság – szükség esetén – igazságos elégtételt ítél meg a sértett félnek.”

A. Károk

22. A kérelmező 100 millió eurót követelt vagyoni és nem vagyoni kárának megtérítéseként.

23. A Kormány vitatta az igényt.

24. A Bíróság nem lát okozati összefüggést a megállapított jogsértés és az állított vagyoni kár között; ezért ezt az igényt elutasítja. Azt azonban elfogadja, hogy a kérelmező bizonyos mértékű nem vagyoni kárt szenvedett. Méltányossági alapon ítélve – figyelemmel arra, hogy mi volt a per tétje a kérelmező számára, de figyelemmel a kérelmező terhére róható késedelemre is– a Bíróság 3.000 eurót (EUR) ítél meg a kérelmező számára ilyen címen.

B. Költségek és kiadások

25. A kérelmező ilyen címen nem terjesztett elő igényt.

C. Késedelmi kamat

26. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális kölcsönkamatán kell alapulnia, s ahhoz további három százalékpontot kell hozzáadni.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. Az eljárás túlzott hosszával kapcsolatos panaszt elfogadhatónak, a kérelem többi részét pedig elfogadhatatlannak *nyilvánítja* ;
2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették;
3. *Megállapítja*:
  - (a) hogy az alperes Államnak attól az időponttól számított három hónapon belül, amikor az ítélet az Egyezmény 44. cikkének 2. bekezdése szerint véglegessé válik, a kérelmező számára nem vagyoni kár tekintetében 3.000 eurót (háromezer euró), továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét kell kifizetnie az alperes Állam nemzeti valutájában, a teljesítéskori átváltási árfolyam alkalmazásával;
  - (b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a kifizetés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összeg után;
4. A kérelmező igazságos elégtétellel kapcsolatos többi igényét *elutasítja*.

Készült angol nyelven, az írásos értesítés a Bíróság Eljárási szabályzata 77. szabálya 2. és 3. bekezdésének megfelelően 2007. május 3-án került kiküldésre.

F. TULKENS
Elnök

S. DOLLÉ
Hivatalvezető